

prima instanță: O.Robu
instanța de apel: M.Guzun, A.Nogai, A.Doga

dosarul nr. 2rac-213/15

DECIZIE

23 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței,

Judecător:

Judecători:

Ala Cobăneanu,

Iuliana Oprea, Oleg Sternioală,

Liliana Catan, Valentina Clevadi

examinând recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Noviconsvit”,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Pronancons” împotriva societății cu răspundere limitată „Noviconsvit” privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Noviconsvit” și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 15 aprilie 2014,

c o n s t a t ă :

La 10 iunie 2013 SRL „Pronancons” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Noviconsvit”, solicitând încasarea din contul ultimei în beneficiul său a datoriei în sumă de 847 767,03 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 2 917,89 lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta SRL „Pronancons” a indicat că la 01 decembrie 2011 a încheiat cu SRL „Noviconsvit” contractul de antrepriză nr. A2011 -12, în temeiul căruia prima în calitate de antreprenor s-a obligat să efectueze lucrări de construcție a unui bloc locativ, iar ultima în calitate de beneficiar s-a obligat să achite prețul contractului în sumă de 11 718 688,08 lei.

Totodată, a mai indicat reclamanta că și-a onorat obligațiile, ceea ce se confirmă prin procesul – verbal de executare a lucrărilor în construcție, iar careva reclamații la recepționarea construcției nu s-au înaintat.

Menționează reclamanta că, pârîta nu își respectă obligațiile contractuale asumate în sensul achitării integrale a prețului contractului, formând o datorie în sumă de 847767,03 lei.

Susține că, în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la data de 26 aprilie 2013 și respectiv la 14 mai 2013, i-a expediat pîrîtei prin scrisoare recomandată reclamațiile nr.26/04-02 și nr.14/05-01, cu propunerea de a achita benevol suma datorată de bani, însă răspuns la petiții așa și nu a primit.

S-a mai indicat că, existența datoriei este confirmată prin facturile fiscale și procesele verbale de executare a lucrărilor nr: FB2837299 din 14 martie 2013, FB2837292 din 27 februarie 2013, FB2837305 din 10 aprilie 2013, FB2837321 din 17 mai 2013.

Ulterior, în cursul examinării pricinii în fond, SRL „Pronancons” a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitînd încasarea din contul SRL „Noviconsvit” în beneficiului său a datoriei în sumă de 847 767,03 lei, a dobînzii de întîrziere în sumă de 75 308,28 lei, a penalității în sumă de 195 973,67 lei și a cheltuielilor de judecată.

Consideră reclamanta că, în virtutea normelor legale aplicabile, este îndreptățită atât să pretindă suma datoriei nestinse, cât și dobînda de întîrziere pentru neachitarea în termen a acesteia.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 15 aprilie 2014, acțiunea înaintată de SRL „Pronancons” a fost admisă integral.

S-a încasat din contul SRL „Noviconsvit” în beneficiul SRL „Pronancons” datoria pentru serviciile acordate în baza contractului de antrepriză nr.A2001-12 în sumă de 847 767,03 lei, dobîndă de întîrziere pentru perioada 07 martie 2013 – 11 octombrie 2013 în sumă de 75 308,28 lei, penalitatea în sumă de 195 973,67 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 33 571 lei 47 bani, iar în total suma de 1 152 619,50 lei (vol.I, f.d.87-89).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014 a fost respins apelul declarat de SRL „Noviconsvit”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014. S-a încasat din contul SRL „Noviconsvit” în beneficiul SRL „Pronancons” dobînda de întîrziere în sumă de 91 436 lei 51 bani (vol.I, f.d.174-179).

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 noiembrie 2014, a fost admis recursul declarat de către SRL „Noviconsvit”, fiind casată decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2014, pricina fiind remisă la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău, într-un alt complet de judecători (vol.I, f.d.204-210).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015 a fost respins apelul declarat de SRL „Noviconsvit”, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 15 aprilie 2014. S-a încasat din contul SRL „Noviconsvit” în beneficiul SRL „Pronancons” dobînda de întîrziere în sumă de 134395,94 lei (vol.II, f.d.36-42).

Invocînd ilegalitatea actelor judecătorești enunțate, la 23 aprilie 2015, SRL „Noviconsvit” a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015 și casarea parțială a hotărîrii Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 15 aprilie 2014 în partea admiterii

majorării pretențiilor referitoare la dobândă, penalitate și taxă de stat cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs, s-a indicat că, la caz, atât decizia instanței de apel cât și hotărârea primei instanțe sunt ilegale și neîntemeiate și urmează a fi casate, pe motiv că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, cu atât mai mult că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Astfel, întru argumentarea poziției nominalizate s-a subliniat că, cererea de majorare a cuantumului pretențiilor a fost înaintată de o persoană neîmputernicită, or, cererea inițială de chemare în judecată a fost semnată de către administratorul SRL „Pronancons”, în persoana lui V.Gorbatovschi, ulterior, avocatul Eduard Iftodii a depus cerere de majorare a cuantumului pretențiilor, solicitând suplimentar încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 75 308,28 lei și a penalității în sumă de 195 973,67 lei.

Consideră recurentul că, reprezentantul SRL „Pronancons” nu avea împuterniciri pentru a înainta astfel de cereri, or, SRL „Pronancons” a emis procura nr.01-02/J/2013 din 01 mai 2013 prin care l-a împuternicit pe Oleg Uțică să reprezinte interesele societății, iar în textul procurii expres a fost prevăzută restricția potrivit căreia împuternicirile din procură nu pot fi transmise altor persoane, i-ar mandatul avocatului Eduard Iftodii a fost semnat de către ÎI „Oleg Uțică”.

În rezultat, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege – îndeplinirea actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri ilegale și neîntemeiate de admitere a acțiunii, cu extinderea pretențiilor prin majorarea cuantumului dobânzii de întârziere și a penalităților (vol.II, f.d.45-51).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată cu recurs a fost pronunțată la 24 februarie 2015 (vol.II, f.d.36-42), iar recursul a fost depus la 23 aprilie 2015 (vol.II, f.d.45-51), adică în termenul prevăzut de lege.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către SRL „Noviconsvit” a fost declarat în termen.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Astfel, reieșind din materialele cauzei civile, se constată că, la 01 decembrie 2011, între SRL „Pronancons” în calitate de antreprenor și SRL „Noviconsvit” în calitate de beneficiar a fost încheiat contractul de antrepriză nr. A2011-12, conform

căruia antreprenorul s-a obligat să execute lucrările de construcție a casei de locuit din str. I. Zaichin, 51 în conformitate cu prevederile proiectului de execuție, precum și a normativelor, standartelor și prescripțiilor tehnice în vigoare, costul lucrărilor fiind stabilit conform devizului estimativ care se acoperă din contul beneficiarului, fără TVA, iar beneficiarul – să recepționeze și să achite costul lucrărilor efectuate.

Conform pct. 6.1 din contractul enunțat, costurile și cheltuielile în vederea îndeplinirii lucrărilor se stabilesc conform devizului estimativ, care se acoperă din contul beneficiarului. Lucrările recepționate sunt achitate de către beneficiar în termen de 5 zile bancare din data semnării procesului verbal de recepție a lucrării, dar nu mai târziu de data de 5 a lunii următoare (vol.I, f.d.6-7).

Potrivit proceselor-verbale de executare a lucrărilor de construcție a blocului locativ S+P+16E cu obiective de menire social-comerciale și parcare auto din str. Zaikin, mun. Chișinău și facturilor fiscale, intimata SRL „Pronancons” a efectuat în beneficiul recurentei SRL „Noviconsvit”, iar ultima a recepționat fără obiecții, lucrări în următoarele costuri:

- suma de 346 522,67 lei - în baza facturii fiscale seria FB nr.2837292 din 27.02.2013 și procesului-verbal de recepție pe luna februarie 2013 nr.7;
- suma de 112051,11 lei - în baza facturii fiscale seria FB nr. 2837299 din 14.03.2013 și procesului-verbal de recepție pe luna martie 2013 nr.8;
- suma de 411 441,15 lei - în baza facturii fiscale seria FB nr.2837305 din 10.04.2013 și procesului-verbal de recepție pe luna aprilie 2013 nr.9;
- suma de 280854,25 lei - în baza facturii fiscale seria FB nr.2837321 din 17.04.2013 și procesului-verbal de recepție pe luna mai 2013 nr. 10 (vol.I, f.d.13-23).

La fel, s-a constatat că, procesele-verbale menționate au fost contrasemnate de către recurentă fără înaintarea obiecțiilor, iar facturile fiscale au fost luate la evidența contabilă a S.R.L. „Noviconsvit”, circumstanță confirmată prin actul de verificare a decontărilor prezentate de către ultima (vol.I, f.d.24).

În corespundere cu art. 123 alin. (6) CPC, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Iar, potrivit art. 131 alin. (4) Codul de procedură civilă, dacă o parte recunoaște în ședință de judecată sau în cadrul îndeplinirii delegației judiciare faptele pe care cealaltă parte își întemeiază pretențiile sau obiecțiile, aceasta din urmă este degrevată de obligația dovedirii lor.

Prin prisma normelor enunțate, se va remarca că pe tot parcursul judecării pricinii intimata SRL „Pronancons” a insistat asupra faptului că recurenta S.R.L. „Noviconsvit” la momentul sesizării instanței de judecată cu prezenta acțiune înregistra o datorie față de intimată în sumă de 847 767,03 lei, iar ultima nu a negat acest fapt, indicînd doar că din anumite circumstanțe nu și-a putut onora cu diligență obligațiile contractuale.

Aici se va remarca că, în legătură cu faptul că S.R.L. „Noviconsvit” nu și-a onorat obligațiunile contractuale în conformitate cu pct. 6.1 din contractul de antrepriză sus-indicat, SRL „Pronancons” la data de 14 mai 2013, i-a expediat

primei o reclamație, solicitînd achitarea sumei restante (f.d.8), însă nu a primit răspuns.

Drept urmare, la data de 10 iunie 2013, reclamanta SRL „Pronancons” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Noviconsvit”, solicitînd în urma concretizării acțiunii în apel încasarea din contul SRL „Noviconsvit” în beneficiului său a datoriei în sumă de 847 767,03 lei, a dobînzii de întîrziere în sumă de 134 395,94 lei, a penalității în sumă de 195 973,67 lei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță, avînd ca obiect încasarea datoriei, s-a pronunțat în favoarea temeiniciei acțiunii și admitterii acesteia.

Judecînd apelul declarat de către SRL „Noviconsvit”, instanța de apel a respins apelul și a menținut hotărîrea primei instanțe, considerînd că aceasta este întemeiată și legală.

Pentru a se pronunța astfel, instanțele de judecată au reținut că, la caz, SRL „Noviconsvit” nu și-a executat obligațiunile contractuale asumate față de SRL „Pronancons” (vol.I, f.d.87-89, vol.II, f.d.36-42).

Concluzia instanțelor inferioare despre necesitatea admitterii acțiunii este justă, ea avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 CPC RM.

Instanțele de judecată au stabilit corect situația de fapt și de drept în cauza dată, au dat o apreciere obiectivă probelor administrate și au emis hotărîri întemeiate și legale care corespund legislației în vigoare.

Așa-dar, potrivit art. 666 alin. (1) Cod civil, contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

În conformitate cu art 667 alin. (1) Cod civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele normelor imperative de drept, contracte și pot stabili conținutul lor.

În temeiul art. 8 alin. (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice, care conform art. 10 Cod civil se realizează pe cale judiciară, inclusiv prin metodele statuate la art. 11 Cod civil, care reglementează operarea apărării inclusiv prin recunoașterea dreptului, restabilirea acestuia, dar și alte căi prevăzute de Lege.

Conform art. 9 alin. (1) Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri.

În corespundere cu art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Dispoziția art. 572 alin. (2) CC RM, statuează expres că, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

În accepțiunea art. 514 CC RM, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Prin urmare, efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat. De esența acestui principiu este faptul că obligațiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în actul din care au luat naștere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul și modul de executare. Condițiile, cărora trebuie să corespundă executarea obligațiilor sunt determinate de lege sau contract.

Buna-credință este o cerință legală, potrivit căreia părțile contractante trebuie să-și execute obligațiile asumate astfel încât efectele contractului să corespundă, în cel mai înalt grad, voinței lor reale.

La caz au relevanță și prevederile art. 946 alin. (1) Cod civil, care indică că, prin contractul de antrepriză o parte (antreprenor) se obligă să efectueze pe riscul său o anumită lucrare celeilalte părți (client), iar aceasta se obligă să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit.

Raportând la caz cadrul legal enunțat și reieșind din constatările sus-menționate, instanța de recurs reține ca întemeiate concluziile instanțelor ierarhic inferioare precum că, la dosar nu există probe pertinente și concludente care ar dovedi faptul că, recurenta SRL „Noviconsvit” și-ar fi onorat pe deplin obligațiile contractuale față de intimata SRL „Pronancons” și că, i-ar fi achitat acesteia datoria pentru lucrările efectuate conform contractului de antrepriză anexat la dosar (f.d.4).

În această context, instanțele de judecată corect au constatat că, recurenta nu și-a executat integral cu diligență obligațiunile contractuale față de reclamanta SRL „Pronancons”. Deci, instanțele ierarhic inferioare legal și întemeiat au încasat din contul SRL „Noviconsvit” în beneficiul SRL „Pronancons” datoria pentru lucrările efectuate în sumă de 847 767,03 lei, or, la caz, incontestabil s-a stabilit că, SRL „Pronancons” și-a onorat cu diligență obligațiile contractuale față de recurentă.

Instanța de recurs reiterează la caz și prevederile art. 668 (1) Cod civil, care stipulează că, contractul încheiat legal obligă părțile nu numai la ceea ce au stipulat expres, dar și la tot ceea ce rezultă din natura lui în conformitate cu legea, cu uzanțele sau cu principiile echității, iar alin. (3) al aceluiași articol indică expres că, contractul poate fi modificat sau rezolvit numai în conformitate cu clauzele sale ori prin acordul părților dacă legea nu prevede altfel.

De altfel, materialele cauzei, atestă cu certitudine că în speță, contractul de antrepriză este cu titlu oneros, fiind purtător de dobândă.

Astfel, în conformitate cu art. 619 alin. (1) Cod civil, obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii. Dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art. 585 dacă legea sau contractul nu prevede altfel. Este admisă proba unui prejudiciu mai redus.

Totodată, norma de blanchetă enunțată la care se face referire și anume art. 585 Cod civil, reglementează expres că, în cazul în care, conform legii sau contractului, obligația este purtătoare de dobândă, se plătește o dobândă egală cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei dacă legea sau contractul nu prevede o altă rată.

În cazul în care dobânda de întârziere pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare nu a fost stabilită prin contract scris între părți, creditorul este îndreptățit la plata sumei de bani și a dobânzilor de întârziere numai atunci când datoria debitorului a ajuns la scadență și nu a fost executată, condiție prezentă în speță.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar relevă că, în speță încasarea dobânzii de întârziere poate avea loc. Astfel, instanțele de judecată inferioare corect au dispus încasarea din contul SRL „Noviconsvit” în beneficiul SRL „Pronancons” a dobânzii de întârziere în sumă de 134 395,94 lei, conform calculului anexat la dosar (vol.II, f.d.26).

În acest context nu pot fi reținute argumentele recursului precum că, în prezenta speță încasarea dobânzii de întârziere nu poate avea loc, pe motiv că, contractul de antrepriză încheiat între părți prevede încasarea penalității în caz de neexecutarea obligațiilor, or, creditorul este îndreptățit la plata sumei de bani și a dobânzilor de întârziere, pe motiv că, dobânda de întârziere reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine. La rîndul său, folosirea mijloacelor financiare străine are loc în cazurile în care cumpărătorul reține plata pentru bunurile procurate, clientul reține plata pentru lucrările executate și serviciile prestate, locatarul întîrzie să achite chiria, cu atît mai mult că, încasarea dobânzii de întârziere este diferită de penalitatea contractuală, ce constituie o clauză penală pentru neexecutarea obligațiilor, astfel încât acestea există independent, fiind instituite de norme diferite ale Codului civil și nu se exclud reciproc.

Plus la aceasta, instanța de recurs menționează că, dobîndă poate fi solicitată de creditor în cazul neexecutării de către debitor a obligației de restituire a datoriei, indiferent de faptul dacă dobînda a fost sau nu stipulată în contract, legiuitorul pornind de la ideea că, prin lipsa de folosință a unei sume de bani, i se provoacă creditorului un prejudiciu, în cazul nerambursării datoriei în termen.

În corespundere cu art. 602 alin (1) Cod civil, în cazul în care nu execută obligația, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel dacă nu dovedește că neexecutarea obligației nu-i este imputabilă.

Tot aici, instanța de recurs menționează prevederile art. 268 lit. a) Cod civil, care prevede unele din excepții în raport cu termenul general de prescripție extinctivă, menționând care sunt termenele speciale de prescripție extinctivă. Astfel pentru încasarea penalității acest termen este de 6 luni.

Instanța nu poate reține argumentele intimatei SRL „Pronancons” precum că, în speță, penalitatea urmează a fi încasată pe toată perioada, or, prin prisma art. 268 lit. a) Cod civil, creditorul poate să solicite încasarea penalității doar pentru 6 luni.

Potrivit art. 624 alin. (1) Cod civil, clauza penală (penalitatea) este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că

debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun.

Reiterând alin. (3) al aceluiași articol, clauza penală poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părții neexecutate.

Reieșind din pct. 12.4 a contractului de antrepriză din 01 decembrie 2011, se constată cu certitudine că, în cazul în care beneficiarul – SRL „Noviconsvit” nu va achita în termenii stabiliți în contract executarea lucrărilor, el va fi obligat să achite o penalitate de întârziere în mărime de 0,1 % din valoarea lucrărilor neachitate, pentru fiecare zi de întârziere.

Prin urmare, instanțele de judecată corect au încasat din contul SRL „Noviconsvit” în beneficiul SRL „Pronancons” penalitatea pentru perioada de 180 de zile de întârziere în sumă de 195973,67 lei, în acest sens fiind prezentat calculul relevant.

Instanța de recurs conchide și faptul că instanțele ierarhic inferioare corect au concluzionat că, la caz prevederile art. 630 CC al RM, privind diminuarea clauzei penale nu pot fi aplicate, or, nu au fost depistate temeiurile ce ar permite aplicarea dispozițiilor date, nefiind probat caracterul disproporțional.

Cât privește argumentele recursului precum că, cauza a fost examinată în instanța de fond și apel cu încălcarea prevederilor art. 81 CPC al RM pe motiv că, intimata – reclamantă SRL „Pronancons” a fost reprezentată de o persoană ce nu avea împuterniciri, deoarece mandatul avocatului Eduard Eftodii a fost semnat de reprezentantul reclamantei, iar prin procură II „Uțică Oleg”, nu avea drept de a încheia un submandat, acestea sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, or, la materialele dosarului a fost anexată procura nr. 04-02/J/2013 din 10 iulie 2013, fiind semnată și eliberată de către administratorul S.R.L. „Pronancons” – V. Gorbatovschi, prin care ÎI „Oleg Uțică” a fost împuternicit să reprezinte interesele societății în instanțele de judecată de orice nivel pentru orice tip de acțiuni, cu atât mai mult că, în procură este indicat expres faptul că împuternicirile prezentei procuri pot fi transmise și altor persoane, de asemenea, reprezentantul poate angaja un avocat, să negocieze și să semneze contractul de asistență juridică în acest sens, însă fiind prezentat mandatul, această procură n-a fost solicitată de prima instanță. De menționat că, atare obiecții din partea recurentei la momentul depunerii procurii nu au fost înaintate.

Prin urmare, instanța de apel corect a constatat că, ÎI „Oleg Uțică” a fost în drept de a semna mandatul avocatului Eduard Eftodii, pentru reprezentarea intereselor S.R.L. „Pronancons” în procesul împotriva S.R.L. „Noviconsvit” privind încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a penalității.

Argumentul recursului în privința faptului că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material în partea contestată, este declarativ și nu constituie temei juridic de admitere a recursului în sensul declarat, nefiind prezentate careva probe care ar dovedi contrariul.

Alte argumentele invocate de recurentă în susținerea poziției sale, nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și

se referă la circumstanțele, care au fost constatate și elucidate pe deplin de instanța de apel, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate și apreciate cu respectarea normelor de drept procedural și susținute de normele de drept material.

Instanța de recurs relevă că soluția dată de instanța de apel este corectă, motivată și amplu argumentată, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor juridice și făcând trimitere, atât la probele administrate, cât și dispozițiile legale aplicabile la caz.

Circumstanțele descrise anterior permit Colegiului de a concluziona că, recursul urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a), CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată „Noviconsvit”.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 24 februarie 2015, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de societatea cu răspundere limitată „Pronancons” împotriva societății cu răspundere limitată „Noviconsvit” privind încasarea datoriei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Oleg Sternioală

Liliana Catan

Valentina Clevadi